KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.2.2020 r.
COM(2020) 54 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

na temat statystyk zestawianych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 w sprawie statystyk odpadów oraz na temat ich jakości

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

na temat statystyk zestawianych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 w sprawie statystyk odpadów oraz na temat ich jakości

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie 2
2. Terminowość i aktualność 3
3. Kompletność 4
4. Dokładność danych 4
5. Porównywalność 7
6. Obciążenie przedsiębiorstw 7
7. Opracowanie wskaźników 8
8. Osiągnięcia i perspektywy 8

1. WPROWADZENIE

Celem rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów[1] (dalej zwanego „rozporządzeniem") jest zapewnienie tworzenia statystyk dotyczących odpadów. Definicja odpadów wchodzi w zakres dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów (dyrektywa ramowa w sprawie odpadów)[2]. Art. 8 ust. 1 rozporządzenia zobowiązuje Komisję do składania co trzy lata Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdań z zastosowania rozporządzenia (po pierwszym sprawozdaniu, które miało być przedłożone w ciągu pięciu lat od wejścia w życie rozporządzenia). Pierwsze sprawozdanie zostało opublikowane w 2008 r.[3], drugie w 2011 r.[4], trzecie w 2014 r.[5], a czwarte w 2016 r.[6]

W niniejszym sprawozdaniu poruszono kwestię jakości procesu gromadzenia danych, które odbywało się w 2018 r., w odniesieniu do odpadów wytworzonych i przetworzonych w 2016 r. Dane gromadzone zgodnie z wymogami rozporządzenia obejmują trzy części: wytwarzanie odpadów, przetwarzanie odpadów oraz zakłady przetwarzania odpadów, przy czym te ostatnie zdezagregowano do poziomu NUTS II.

Różne podejścia krajowe i jakość

W rozporządzeniu ustalono, jakie dane statystyczne należy przedstawić i jakiej jakości wymaga się względem tych danych. Rozporządzenie pozostawia jednak państwom członkowskim swobodę wyboru konkretnej metody sporządzania statystyk dotyczących odpadów. Pozwala to państwom członkowskim na zachowanie swoich systemów gromadzenia danych i minimalizację obciążeń wynikających z konieczności przestrzegania rozporządzenia. Dane gromadzi się co dwa lata w latach parzystych.

W rozporządzeniu (załącznik I sekcja 7) zobowiązano ponadto państwa członkowskie do przedkładania wraz z danymi sprawozdania dotyczącego jakości. W tych sprawozdaniach państwa członkowskie odnoszą się do elementów dotyczących jakości, które są powszechnie stosowane w ramach europejskiego systemu statystycznego[7] i zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1445/2005 dotyczącym jakości w odniesieniu do statystyk odpadów[8].

Kontrola jakości

Od czasu pierwszego procesu gromadzenia danych w 2004 r. Komisja (Eurostat) ustanowiła skuteczny dwuetapowy system kontroli jakości służący weryfikowaniu danych otrzymywanych od państw członkowskich.

---

1 Dz.U. L 332 z 9.12.2002, s. 1.
2 Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.
3 COM(2008) 355 final z dnia 13 czerwca 2008 r.
4 COM(2011) 131 final z dnia 17 marca 2011 r.
5 COM(2014) 79 final z dnia 14 lutego 2014 r.
6 COM(2016) 701 final z dnia 3 listopada 2016 r.
7 Strona internetowa Eurostatu dotycząca sprawozdań dotyczących jakości: https:/ec.europa.eu/eurostat/web/quality/quality-reporting
8 Dz.U. L 229 z 6.9.2005, s. 6.

W pierwszym etapie po otrzymaniu danych Komisja dokonuje szybkiej oceny danych i sprawozdań w ciągu dwóch miesięcy po upływie terminu na przedłożenie sprawozdań. Na tym etapie kontrola poprawności danych dotyczy głównie wewnętrznej spójności nowych danych i zmian danych na przestrzeni czasu. Analiza jest prowadzona na poziomie wysoce zagregowanym i ma na celu wykrycie istotnych przerw w seriach oraz zweryfikowanie, czy dane są odpowiednie do publikacji. Następnie Komisja (Eurostat) przesyła sprawozdanie oceniające do państwa członkowskiego, które przedłożyło dane. W razie potrzeby sprawozdanie oceniające może zawierać prośbę o wyjaśnienie lub skorygowanie danych.

Drugi etap polega na bardziej dogłębnej kontroli poprawności danych. Na tym etapie dane analizuje się w sposób bardziej szczegółowy (np. w podziale na sektory gospodarki i kategorie odpadów) oraz porównuje się schematy i zmiany w poszczególnych państwach. Kontrole w ramach weryfikacji danych obejmują:

- porównania dotyczące wytwarzania odpadów w danym państwie według rodzajów działalności gospodarczej z wartościami z poprzednich lat;
- porównania danych pomiędzy państwami dla każdego rodzaju działalności gospodarczej;
- porównania dotyczące wytwarzanych odpadów i przetwarzanych odpadów w ramach każdej kategorii odpadów w danym państwie;
- kontrole krzyżowe z danymi dotyczącymi odpadów uzyskanymi w związku z innymi obowiązkami sprawozdawczymi, np. w ramach monitorowania przestrzegania przepisów na podstawie innych aktów prawnych w sprawie odpadów.

Otrzymane wyniki są porównywane z: (i) sprawozdaniami krajowymi dotyczącymi jakości; (ii) informacjami zwrotnymi pochodzącymi z pierwszego etapu oceny; oraz (iii) innymi dostępnymi dokumentami (np. sprawozdaniami z poprzednich lat). Wyniki są następnie omawiane z państwami członkowskimi. Celem tej dogłębnej kontroli poprawności danych jest nie tylko wykrycie niespójności, ale także poprawa jakości danych w perspektywie długoterminowej.

Komisja (Eurostat) nadal pracuje nad aktualizacjami wytycznych metodycznych, które są dostępne na stronie internetowej Eurostatu, i nieustannie poprawia oraz udoskonala system kontroli jakości danych.

2. TERMINOWOŚĆ I AKTUALNOŚĆ

Dane i sprawozdania dotyczące jakości są przekazywane Komisji (Eurostatowi) co dwa lata, w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku referencyjnego[9].

Terminowość sprawozdawczości za rok referencyjny 2016 nie uległa zmianie w porównaniu z poprzednimi latami. Ogółem 23 państwa członkowskie i dwa państwa EOG/EFTA przedłożyły pełne zbiory danych i sprawozdania dotyczące jakości w przewidzianym terminie. Dwa państwa członkowskie przesłały część swoich danych z opóźnieniem krótszym niż jeden miesiąc. Pięć państw członkowskich i jeden kraj EFTA przedłożyły dane

[9] Rozporządzenie (WE) nr 2150/2002, sekcja 7 pkt 2 załączników I i II.

i sprawozdania dotyczące jakości później niż miesiąc po terminie. Dwa państwa członkowskie przekazały zbiory danych później niż 9 miesięcy po terminie.

Komisja (Eurostat) podejmuje kroki w celu nakłonienia państw do dokonania przeglądu swoich procesów sporządzania statystyk i dostarczania dobrej jakości danych w ustalonych terminach.

Publikowanie

W dniu 14 września 2018 r. Komisja (Eurostat) zakończyła publikację danych dotyczących wytwarzania odpadów za rok referencyjny 2016 w bazie danych Eurostatu służącej do rozpowszechniania danych. W dniu 18 września 2018 r. Komisja (Eurostat) zakończyła również publikację danych dotyczących przetwarzania odpadów w bazie danych Eurostatu służącej do rozpowszechniania danych[10].

3. KOMPLETNOŚĆ

Dostarczenie kompletnych krajowych zbiorów danych ma zasadnicze znaczenie dla tworzenia danych zagregowanych na poziomie UE. Brakujące dane podważają wartość informacyjną statystyk dotyczących odpadów. Dane są niekompletne wówczas, gdy państwa albo nie mają źródeł danych, albo nie posiadają dostatecznych danych umożliwiających szacunki.

Ilość brakujących danych i liczba państw zgłaszających brakujące wartości uwzględniane w zestawieniu danych dotyczących wytwarzania odpadów znacząco spadła między latami referencyjnymi 2010 i 2016. W 2010 r. brakujące dane zgłosiło osiem państw, natomiast w roku referencyjnym 2016 liczba ta spadła do trzech. Ogółem liczba brakujących wartości spadła z 1 668 w roku referencyjnym 2010 do 97 w roku referencyjnym 2016. Większość brakujących wartości dotyczyła odpadów z gospodarstw domowych.

Tendencja jest analogiczna dla danych dotyczących przetwarzania odpadów. W 2016 r. nie odnotowano brakujących wartości w zakresie przetwarzania odpadów, co stanowi poprawę w porównaniu z 263 brakującymi wartościami w roku referencyjnym 2010.

4. DOKŁADNOŚĆ DANYCH

Zakres danych

Statystyki dotyczące wytwarzania odpadów muszą być zestawiane w odniesieniu do wszystkich sektorów gospodarki i gospodarstw domowych. Muszą one obejmować odpady powstające w procesach odzysku i unieszkodliwiania, czyli tzw. odpady wtórne. Statystyki muszą również obejmować odpady pochodzące z małych przedsiębiorstw (zatrudniających mniej niż 10 pracowników), chociaż takie przedsiębiorstwa powinny zawsze w miarę możliwości być zwalniane z udziału w badaniach.

[10] https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database

Statystyki dotyczące przetwarzania odpadów obejmują wszystkie odpady odzyskiwane lub unieszkodliwiane w danym państwie, niezależnie od ich pochodzenia. U podstaw rozporządzenia leży gromadzenie danych o końcowym przeznaczeniu odpadów. Zgodnie z rozporządzeniem nie wymaga się gromadzenia danych dotyczących procesów przetwarzania wstępnego. W przypadku niektórych kategorii przetwarzania określone kraje przekazały jednak dane dotyczące przetwarzania wstępnego (takiego jak sortowanie lub przechowywanie) jako dane dotyczące końcowej utylizacji. Komisja (Eurostat) zwróciła się do tych państw o skorygowanie przedstawionych danych. Zasadniczo zakres gromadzenia danych na potrzeby statystyk dotyczących odpadów uległ poprawie w roku referencyjnym 2016 w porównaniu z rokiem referencyjnym 2014. Spadła liczba brakujących wartości, zmniejszył się odsetek odpadów, które trzeba było oszacować, a także korzystano z dodatkowych źródeł. W roku referencyjnym 2016 w ośmiu państwach stwierdzono poprawę pod względem zakresu w porównaniu z rokiem referencyjnym 2014. Poniżej przedstawiono dwa ważne ustalenia wynikające z kontroli poprawności statystyk za 2016 r.

- Niektóre państwa nie są jeszcze w stanie przekazywać danych dotyczących kategorii „wypełnianie wyrobisk" ani stosować kategorii „wypełnianie wyrobisk" w celu zgłoszenia składowania. Problem ten stwierdzono podczas kontroli poprawności danych. Komisja (Eurostat) zwróciła się do zainteresowanych państw o naprawienie tej sytuacji w celu przekazywania w pełni poprawnych zbiorów danych.
- Odpady mineralne mają stosunkowo niewielkie znaczenie, ale stanowią one znaczną część wszystkich odpadów. Z tego powodu Komisja (Eurostat) opracowała dodatkowy wskaźnik „Odpady z wyłączeniem głównych odpadów mineralnych".

Podział na sektory gospodarki

Całkowity wpływ niewłaściwej alokacji w podziale na sektory gospodarki uważa się za niewielki. Przypadki mało prawdopodobne są zazwyczaj wykrywane podczas kontroli poprawności danych, w związku z czym można je wyjaśnić lub skorygować. Przypadki te nie zdarzają się bardzo często.

Klasyfikacja odpadów

Zgodnie z rozporządzeniem kategorie odpadów podlegające obowiązkowi sprawozdawczemu UE muszą spełniać wymogi Europejskiej Klasyfikacji Odpadów w Celach Statystycznych[11] (EWC-Stat). W EWC-Stat nie określono jednak konkretnej klasyfikacji, która miałaby być stosowana w celu zbierania danych na poziomie krajowym.

Większość państw zbiera dane przy użyciu europejskiego wykazu odpadów[12], który obejmuje 839 rodzajów odpadów. W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 849/2010[13] znajduje się tabela służąca dostosowaniu europejskiego wykazu kodów odpadów do kodów EWC-Stat.

[11] Aktualna wersja EWC-Stat Rev. 4, która zawiera 51 kategorii, ustalona rozporządzeniem Komisji (UE) nr 849/2010.

[12] Ustanowionego decyzją Komisji 2000/532/WE, ostatnio zmienioną decyzją Komisji 2014/955/UE. Europejska Klasyfikacja Odpadów w Celach Statystycznych (EWC-Stat) obejmuje wyłącznie materiały odpadowe. Europejski wykaz odpadów jest o wiele bardziej zdezagregowany niż EWC-Stat – opiera się na materiale, wykorzystaniu materiału i pochodzeniu odpadów.

[13] Dz.U. L 253 z 28.9.2010, s. 2.

Powszechne używanie tych dwóch rodzajów klasyfikacji zapewnia wysoki poziom porównywalności, przynajmniej na poziomie zagregowanym, przewidzianym rozporządzeniem. W opinii Eurostatu ogólny wpływ błędów klasyfikacji na dokładność danych jest niewielki. Jeżeli błędy klasyfikacji powodują istotne skutki, są one wykrywane już podczas pierwszej szybkiej kontroli poprawności danych i natychmiast korygowane przez dane państwo członkowskie. Jeden tego rodzaju błąd wystąpił w 2014 r., natomiast w 2016 r. nie zaobserwowano żadnych takich błędów.

Różnice między wytwarzaniem odpadów a przetwarzaniem odpadów

Istnieje kilka różnic między statystykami dotyczącymi przetwarzania odpadów a statystykami dotyczącymi wytwarzania odpadów.

Od 2008 r. różnica między ilością odpadów wytworzonych a ilością odpadów przetwarzanych w UE sięgnęła około 200 mln ton. Jest to ok. 10 % wszystkich wytworzonych odpadów Wzorzec ten pozostaje stabilny od 2008 r.: więcej odpadów jest generowanych niż przetwarzanych. Różnica jest najwyższa w przypadku odpadów ściekowych i odpadów płynnych z oczyszczania ścieków (ok. 70 %), a najniższa (niemal 0 %) w przypadku gleby.

Różnica między wytwarzaniem a przetwarzaniem odpadów wynika z kilku przyczyn: Różnice przedstawiono w punktach poniżej.

- Nie wszystkie odpady są przetwarzane w państwie, w którym są wytwarzane. Rozporządzenie nie wymaga gromadzenia danych dotyczących przywozu i wywozu, w związku z czym na podstawie danych przewidzianych rozporządzeniem niemożliwe jest ilościowe określenie różnic wynikających z przywozu i wywozu. Jak wynika z szacunków uzyskanych na podstawie danych o handlu zewnętrznym, efekt ten stanowi wyjaśnienie około jednej piątej różnicy w całej UE. Efekt ten może być istotniejszy w przypadku indywidualnych państw.
- Ważną rolę odgrywa również zawartość wody w odpadach. Wszystkie kategorie odpadów z wyjątkiem osadów ściekowych są ujmowane w postaci zwykłej mokrej masy. Podczas wstępnego przetwarzania, m.in. procesu przetwarzania wstępnego (odpadów płynnych, np. odcieku lub emulsji olejowo-wodnych), dochodzi do utraty masy wody, w związku z czym odpady trafiają do końcowej utylizacji ze znaczną utratą masy.
- Niektóre operacje nie są objęte postanowieniami załącznika II do rozporządzenia, na przykład współspalarnie wykorzystujące jako paliwo wyłącznie określone odpady z biomasy.
- Nie wszystkie odpady są przetwarzane w roku, w którym je wytworzono. Niektóre są tymczasowo składowane. A zatem odpady przetworzone w roku t mogą zawierać odpady wytworzone w roku t-1, a odpady wytworzone w roku t mogą być przetwarzane w roku t+1.

- Przetwarzanie odpadów może prowadzić do wytworzenia nowych rodzajów odpadów, tym samym zwiększając ilość wytwarzanych odpadów, np. popiół ze spalania odpadów również może być odpadem. Aby dokonać ilościowej oceny tego efektu, Komisja (Eurostat) przeprowadza oszacowanie wskaźnika „odpady wtórne", który agreguje odpady wytwarzane w procesie przetwarzania odpadów.
- Złomowane pojazdy lub zużyte urządzenia są zgłaszane jako takie wyłącznie w ramach statystyk dotyczących wytwarzania odpadów. Pomiaru przetwarzania odpadów dokonuje się na końcu łańcucha przetwarzania, tj. po odrzuceniu i sortowaniu. Pojazd składa się z różnych materiałów, takich jak metal i tworzywa sztuczne. Materiały te zgłasza się ostatecznie w ramach statystyk przetwarzania odpadów. W związku z tym pojazdy i podobne urządzenia są ujmowane w statystykach dotyczących przetwarzania odpadów tylko w wyjątkowych sytuacjach.

Różnica między wytwarzaniem odpadów a ich przetwarzaniem nie wynika zatem z faktu, że statystyki dla tych dwóch kategorii różnią się pod względem jakości. Wynika ona natomiast z różnic w celowości tych dwóch kategorii oraz w stosowanych na ich potrzeby koncepcji. W zależności od klasy odpadów różnica ta powinna jednak mieścić się w określonych granicach. W przypadku przekroczenia tych limitów odpowiednie państwo członkowskie jest zobowiązane do udzielenia wyjaśnień.

5. PORÓWNYWALNOŚĆ

Porównywalność w czasie

Przedstawione przez państwa sprawozdania dotyczące jakości okazały się użytecznym narzędziem monitorowania zmian metodologii i ich wpływu na porównywalność danych. Z tych sprawozdań dotyczących jakości wynika, że od 2004 r. niemal wszystkie państwa znacząco udoskonaliły swoje podejście do krajowych statystyk dotyczących odpadów. Większość państw w dalszym ciągu doskonali: (i) jakość danych w drodze ich gromadzenia (np. eliminowanie luk w danych i poprawa ich zakresu); oraz (ii) skuteczność swoich metod.

Udoskonalony proces gromadzenia danych na przestrzeni lat doprowadził do powstania przerw w szeregach czasowych. Państwa weryfikują zbiory danych za poprzednie lata w celu ograniczenia skutków tych przerw, a użytkownicy są informowani o tych weryfikacjach. Komisja (Eurostat) zamieszcza informację o braku ciągłości szeregów czasowych w rozpowszechnianych zbiorach danych.

Porównywalność pomiędzy państwami

Dzięki wspólnym definicjom i klasyfikacjom porównywalność danych pomiędzy państwami jest stosunkowo wysoka w przypadku większości sektorów i rodzajów odpadów. Nadal występują jednak pewne trudności z porównywaniem danych między państwami w związku z różnicami zakresu danych, o których mowa w sekcji 4. W celu zwiększenia porównywalności publikuje się zestawienie „odpady z wyłączeniem głównych odpadów mineralnych".

6. OBCIĄŻENIE PRZEDSIĘBIORSTW

Jak wynika ze sprawozdań dotyczących jakości, państwom zależy, aby wynikające ze sprawozdawczości obciążenie przedsiębiorstw było jak najmniejsze. Znajduje to odzwierciedlenie w rosnącej liczbie państw, które: (i) gromadzą informacje na temat obciążeń wynikających ze sprawozdawczości; oraz (ii) są w stanie obliczyć średni czas, jakiego potrzebują respondenci, aby wypełnić kwestionariusze lub formularze sprawozdawcze. Informacje są gromadzone od respondentów za pomocą kwestionariuszy lub ustalane w drodze szczegółowych badań. W przypadku około połowy państw członkowskich głównym źródłem danych służących opracowywaniu statystyk dotyczących odpadów są dane gromadzone przez administrację publiczną, co pozwala uniknąć obciążania podmiotów przekazujących dane dodatkowymi kwestionariuszami. Inne państwa wykorzystują dane pochodzące od instytucji publicznych jako jedno z wielu źródeł danych. Małe przedsiębiorstwa mogą korzystać z różnego rodzaju zwolnień z obowiązku wypełniania ankiet[14].

Liczba państw, które już wdrożyły systemy elektronicznej sprawozdawczości lub planują ich wdrożenie, jest coraz większa. Systemy te przesyłają dane wymagane na mocy przepisów dotyczących odpadów automatycznie z zakładów przetwarzania odpadów do krajowych organów statystycznych.

7. OPRACOWANIE WSKAŹNIKÓW

Uzyskane dane są używane do obliczenia wskaźników. Na przykład na stronie internetowej Eurostatu dostępne są unijne wskaźniki zrównoważonego rozwoju dotyczące wytwarzania odpadów z wyłączeniem głównych odpadów mineralnych[15] oraz dotyczące współczynnika recyklingu odpadów z wyłączeniem głównych odpadów mineralnych[16]. Wskaźniki te są zgłaszane dwojako: w kilogramach na mieszkańca i jako odsetek odpadów zutylizowanych we wszystkich państwach. W przypadku wskaźnika „gospodarowanie odpadami z wyłączeniem głównych odpadów mineralnych" ujęto końcową utylizację odpadów wytwarzanych w poszczególnych krajach[17]. W odróżnieniu od danych gromadzonych

---

14 Wyłączenie małych przedsiębiorstw z badań odbywa się w różny sposób. W niektórych państwach małe przedsiębiorstwa są objęte badaniami wyrywkowymi, których wyniki są następnie przedmiotem ekstrapolacji. Jednak większość państw całkowicie wyklucza małe przedsiębiorstwa. Jeżeli wyłączenie jest zgodne z celami dotyczącymi zakresu i jakości określonymi w art. 3 rozporządzenia, dane mogą być pominięte. Alternatywnym rozwiązaniem jest ekstrapolacja danych przy użyciu modeli szacunkowych opierających się na czynnikach wytwarzania odpadów. Różne państwa wprowadziły różne progi zwolnienia z badań, ustalane przeważnie na podstawie liczby pracowników lub ilości odpadów wytwarzanych na rok. Niektóre państwa łączą te dwa kryteria w celu zapewnienia, by gromadzeniem danych objęte były nawet małe przedsiębiorstwa, o ile przekroczą określony próg ilości wytwarzanych odpadów.

15 https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_12_50/default/table?lang=en

16 https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_12_60/default/table?lang=en

17 Wskaźnik obejmuje wszystkie rodzaje odpadów z wyjątkiem „głównych odpadów mineralnych". Stanowi on spójny zestaw wskaźników obejmujących wszystkie kategorie przetwarzania odpadów określonych w sekcji 8 załącznika II do rozporządzenia. Zestaw ten bazuje na przewidzianych rozporządzeniem danych dotyczących przetwarzania odpadów, które odzwierciedlają ilości odpadów objęte gospodarką odpadami w państwach członkowskich. Dodatkowo wykorzystywane są dane statystyczne dotyczące handlu zagranicznego (COMEXT) lub dane krajowe dotyczące

w ramach rozporządzenia wskaźnik ten uwzględnia odpady wywożone, natomiast nie obejmuje odpadów przywożonych.

W grudniu 2018 r. przyjęto pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym[18]. Aby monitorować postępy w przechodzeniu Europy na gospodarkę o obiegu zamkniętym, Eurostat zapewnia decydentom i społeczeństwu łatwy dostęp do odpowiednich danych w postaci 10 wskaźników[19]. Wskaźniki *wytwarzanie odpadów, odpady spożywcze, współczynnik recyklingu, określone strumienie odpadów* oraz *udział materiałów pochodzących z recyklingu w zapotrzebowaniu na surowce* oblicza się z wykorzystaniem danych zgromadzonych na podstawie rozporządzenia lub uzyskuje się je bezpośrednio z tych danych.

8. OSIĄGNIĘCIA I PERSPEKTYWY

Od czasu ostatniego sprawozdania, które przedłożono w 2016 r., osiągnięto znaczne postępy w zakresie sporządzania statystyk dotyczących odpadów. Nieustannej poprawie ulega kompletność danych dostarczanych przez państwa. Udało się osiągnąć stosunkowo duży stopień porównywalności statystyk dotyczących odpadów pomiędzy państwami w odniesieniu do większości kategorii odpadów i sektorów; osiągane są także znaczne postępy na drodze do uzyskania pełnego zakresu danych. Ogólnie rzecz ujmując, w przypadku większości państw jakość danych jest odpowiednia. Prawodawstwo dotyczące odpadów[20] skorygowane w ramach pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym określa bardziej precyzyjne zasady pomiaru procesów przetwarzania odpadów oraz bardziej precyzyjne definicje. Przyczyni się to również do poprawy porównywalności statystyk dotyczących odpadów pomiędzy państwami. Komisja w dalszym ciągu współpracuje z państwami członkowskimi z wykorzystaniem innych środków, na przykład organizując seminaria i wymianę najlepszych praktyk. Statystyczne badanie głównych odpadów mineralnych wymagałoby dodatkowych nakładów pracy.

Po zgromadzeniu danych za 2016 r. dostępne dane dotyczące wytwarzania i przetwarzania odpadów obejmują siedem lat referencyjnych – za okres od 2004 r. do 2016 r. Dzięki coraz dłuższym szeregom czasowym rośnie przydatność danych na przykład jako podstawy wskaźników lub źródła informacji na potrzeby analiz klimatycznych.

przywozu/wywozu odpadów. Ma to na celu uwzględnienie w obliczeniach ilości wywożonych odpadów i wyłączenie ilości przywożonych odpadów.

18 https://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

19 https://ec.europa.eu/eurostat/web/circular-economy/indicators

20 https://ec.europa.eu/environment/waste/target_review.htm